

ZORGEN VOOR MIES

Johanna Immonen

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

1

Toen ik student was, had ik een baantje in de thuiszorg. Zo kon ik wat bijverdienen.

Een van de ouderen die ik hielp was Mies. Mies was in de tachtig. Elk weekend ging ik naar haar toe. Dan deed ik de afwas, maakte schoon, deed boodschappen en kookte voor haar. Maar ze at niet veel. Ze was klein en dun. Ik vond dat ze er uitzag als een vogeltje.

Mies wilde niet naar een verzorgingshuis. Ze had een fijn appartement met een mooi uitzicht.

Mies hield van kunst en ze had haar hele leven schilderijen verzameld. Ik hou ook van schilderijen. Daarom praatten we er vaak over.

2

Soms kwam Mies' zoon langs als ik bij haar was. Ik vond hem niet aardig. En hij rook altijd naar drank. Hij praatte nauwelijks met zijn moeder. En hij had geen interesse in wat zij vertelde.

Mies praatte over dingen die ze op tv had gezien. Over het nieuws en over dingen uit haar jeugd. Ze merkte nooit dat haar zoon niet luisterde. Hij keek wel altijd naar haar mooie schilderijen.

Mies' zoon vroeg vaak of hij geld van haar kon lenen.

Soms gaf ze hem vijftig euro, soms nog meer. De handen van haar zoon trilden een beetje als hij het geld aanpakte. Dat kwam door de drank.

Als Mies' zoon zijn geld had, ging hij altijd snel weer weg. Mies vroeg vaak of hij wilde blijven eten. Maar hij had altijd haast.

Ik dacht dat hij alleen maar langskwam omdat hij geld wilde. Ik zei daar niets over tegen Mies. Mijn werk was schoonmaken, afwassen, boodschappen doen en koken.

En Mies hield veel van haar zoon.
Ze praatte vaak over hem. Ze was
trots op hem, omdat hij schrijver was.
Soms stond zijn foto in de krant. Mies
knipte alles uit wat over hem ging.